

Žáby na silnici a žáby na prameni

Každý rok na jaře (duben, květen) se žáby z lesa „seberou“ a jdou (lezou) do rybníků a přehradních nádrží, kde nakladou vajíčka. Po několika dnech lezou pak zpět. Nic se neděje, dokud mezi lesem a vodou není silnice, po které jezdí auta. Žábě totiž trvá v průměru půl hodiny, než silnici zdolá. Po tuto dobu jsou pro ně auta životu nebezpečná. Zvláště pak, když je silnice ve stínu stromů. To pak žáby nejsou prakticky vidět vůbec. Existují tři skupiny úředníků, kteří ovlivňují „životnost“ těchto chráněných živočichů (společenská cena např. jedné ropuchy obecné je přibližně 4 000 Kč):

- 1) Správa CHKO, která dává impuls k postavení ochranných bariér podél silnice. (Tyto bariéry buď platí prostřednictvím Ministerstva životního prostředí nebo zajišťuje sponzory.)
- 2) Krajská správa silnic (KSS), která instaluje dopravní značky upozorňující na migraci žab .
- 3) Odbor dopravy nejbližšího města, který schvaluje a objednává u KSS instalaci příslušných silničních značek (např. „Pozor žáby“).

Letos se úředníci v případě silnice kolem vodní nádrže Souš nevyznamenal. Ale, co bych byl tolerantní – prostě zaspali ve svých kancelářích! Značky „Pozor žáby“ a ochranné bariéry (z finančních důvodů tradičně jen na nejvíce frekventovaných úsecích migrace) byly umístěny až za týden po začátku migrace žab do přehradní nádrže. Stálo to život minimálně 100 žab. Ekonomicky tedy $100 \times 4\,000 = 400\,000$ Kč.

Jaké byly příčiny „zaspání“ úředníků?

- 1) Nikdo z nich nesledoval situaci s táním sněhu podél silnice. Jakmile sníh roztál, měli se okamžitě postavit bariéry a instalovat dopravní značky. Žáby totiž na ně nečekají a lezou a lezou!
- 2) Úředníci si „v myslí“ spojili počátek zprovoznění silnice (po zimě) s nutností stavět bariéry pro žáby a instalovat značky. Přitom si neuvědomili, že toto spolu vůbec nesouvisí, neboť část silnice s největší migrací žab je v provozu celoročně.
- 3) Na akci nebyly včas zajištěny finance. Úředníci zřejmě předpokládali, že žáby buď vymřely, nebo že jim narostla křídla.

Takže, taková je úroveň rozhodování úředníků, kteří rozhodují od stolu a nejdou se podívat na místo. Na této a podobných situacích je však nejhorší to, že se vše bude další rok opakovat. Proč? Protože nadřazení chybujících úředníků tyto nepotrestají, ale naopak budou zdůvodňovat a vysvětlovat jejich omyly.

(Rozepsal jsem se tolik proto, že celý výše uvedený případ je klasickou ukázkou činnosti neschopných nebo líných úředníků. Pardon, abych nezapomněl – také těch neschopných i líných současně. A navíc placených z našich daní).